

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף לג.

במה נחלקו עולא ור' יוחנן בסוגיין?

מה ילפינן מקרא ד"תחת אשר עינה"	מה הדין כשחייב מלקות וממון	
גז"ש - תחת תחת מחובל בחברו ¹	משלם ממון ואינו לוקה	לעולא
לכדאביי, שמשלם גם בושת ופגם ³	לוקה ואינו משלם ממון ²	לר' יוחנן

כתובות דף לג:

האם מותרת לדבר חמור הוי מותרת לדבר קל, ומה חמור יותר - מיתה או מלקות?

מה חמור יותר - מיתה או מלקות?	האם מותרת לדבר קל	
מיתה חמורה יותר	מותרת גם לדבר הקל	לרב שישא לרב יעקב
מלקות חמורים יותר	יתכן שמותרת רק לחמור	לרב אשי
הכאה שיש לה קצבה: מיתה חמורה הכאה שאין לה קצבה: מלקות חמורים	----	לרב סמא

מה הדין בנתכוון להרוג את זה והרג את זה, ומה דורשים מקרא ד"ואם אסון יהיה ונתת" וגו'?

"ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש"	בנתכוון להרוג את זה והרג את זה	
נפש תחת נפש - ממש	חייב מיתה ⁴	לרבנן
נפש תחת נפש - ממון	פטור ממיתה	לרבי

גנב שטבח באיסור, כגון בשבת או שור הנסקל או לע"ז, האם משלם ד' וה', (לשיטות בעמ' זה)?

אליבא דר' מאיר	אליבא דרבנן	
אי אי ליה מת ומשלם: חייב אי לית ליה מת ומשלם: פטור	פטור	בטבח בעצמו
חייב	פטור כר"ש דבעינן שחיטה ראויה	בטבח ע"י אחר

¹ דכמו שמצינו בחובל בחברו שמשלם ממון ואינו לוקה (על לאו ד"לא יוסיף" - ואת הלאו מעמידים בכה"ג שהכה אותו הכאה שאין בה שו"פ שאין תשלום ממון), כך גבי קנס של אונס - אפי' שיש לו ללקות כגון בבא על אחותו, משלם את הקנס ואינו לוקה.

² והמקרה של משנתנו שאמרה "אלנו נערוות שיש להם קנס הבא על אחותו" מיירי בכה"ג שלא התרו בו למלקות, כמבואר לעיל (דף לב:).

³ פ"י, לקמן (דף לט.). מקשה הגמ' דנימא שחמישים כסף זה כולל כל החיובים - קנס ובושת ופגם, ודוחה אביי "תחת אשר עינה" האי (חמישים של קנס) הוא תחת מה שעינה, ומלבד זה משלם עוד בושת ופגם. וכיון שצריך ר' יוחנן את הפסוק לדרשא זו, הוא אינו מיותר לו ללמוד גז"ש. ועולא לומד כדרבא שלומד' מקרא ד"ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמישים כסף" - הנאת שכיבה חמישים, מכלל דאיכא עוד תשלום על בושת ופגם.

⁴ ולפי' שפיר דייק רב שישא, שע"כ שהפי' מדבר בכה"ג שהתרו בו, כי סבירא לן שמתכוון להרוג את זה והרג את זה חייב, וא"כ אם היה אסון ומתה האשה נותן "נפש תחת נפש ממש" - ומחייבים את הרוצח מיתה ועל כרחך שהיתה התראה. וא"כ גם הרישא של הפסוק ד"ולא יהיה אסון ענוש יענשו" - דהיינו שמשלם דמי וולדות, מיירי אפי' בכה"ג שהוא מותרת [ומותרת לדבר חמור - מיתה, הוי נמי מותרת לדבר הקל - מלקות], ובכל אופן הדין שמשלם ואינו לוקה. וזה המקור לדין שחובל בחברו לוקה ואינו משלם.